

Domnívám se, že z poskytnutých informací, je možné Českou republiku charakterizovat jako relativně bezpečnou zemi, které riziko terorismu hrozí jen v omezené míře, není však vyloučeno, že se situace může změnit. Zatím teroristé využívají naši republiku jako tranzitní zemi nebo místo, kde mohou uskutečňovat své schůzky a navazovat kontakty. Tedy by bylo nelogické, aby na takovou zemi útočili. Přesto všechno klade Česká republika velký důraz na prevenci a zakotvování jednotlivých nástrojů pro boj s terorismem do právního řádu, podílí se na mezinárodní a evropské spolupráci směřující k jeho postupnému zničení. Naše země je smluvní stranou fakticky všech protiteroristických úmluv. Ze strany významných britských a amerických zpravodajských služeb jsou naše bezpečnostní složky zabývající se otázkami terorismu hodnoceny kladně. Ze strany EU jsme ohodnocováni pozitivně, pokud se týká přijímání a začleňování jednotlivých nástrojů v podobě nařízení a směrnic do právního řádu. Přesto se na poli boje proti terorismu musíme ještě hodně učit od zemí, jejichž bezpečnostní složky jsou na vysoké úrovni a účinně bojují s terorismem.

Ke změně v přístupu České republiky, resp. Československa, k terorismu, dochází po roce 1989, zejména v souvislosti se změnou zahraničněpolitické orientace, což se promítlo ve vzniku nových bezpečnostních rizik. Dalším mezníkem byl vstup České republiky do NATO v roce 1999, čímž na sebe země přebrala část odpovědnosti za celosvětovou bezpečnost, tedy i boj proti terorismu. Vstup měl i negativní důsledek spočívající ve vzniku nových bezpečnostních rizik, členství v NATO znamená, že jsme spojencem západní Evropy, ale také Spojených států amerických.

K odlišnému přístupu k terorismu dochází po 11. září 2001, kdy se ukázalo, že je nutné proti terorismu zasáhnout razantněji. Na tyto události reagovalo nejen mezinárodní společenství, jednotlivé země, ale i Česká republika, která přijala řadu opatření.